

BAKARA

Ömer Ekinci Micingirt

Dürüslük kaynaştır dürüslük ara
Şuur pak alında kalpte “Bakara”
Sokaklar duyarsız vâiz lakayt
Dilde hakikat yok hâlden fukara

Muttaki kimdir bey hidayet nedir
Islah edici kim emanet nedir
Aldatmak azaptır buyurmuş âyet
İfsat harmanlayıp şikâyet nedir

Hayâ medeniyet ve inkâr etmez
Sağır dilsiz köre âyet kâr etmez
Ukbası cehennem dünyası cennet
Ahlak ar hayâ der kuldan ar etmez

KINAMAYIN BENİ

Muhammet Muşşooğlu

Kınamayın beni eğer ağlarsam
Köçmenem canımdan bizer olmuşam
Yıkıldı sarayım çöl oldu ilim
Kurtlara kuşlara diyar olmuşam

Köçe köç eyledi gitti kervanım
Bir ah çektim göğe çıktı dumanım
Hâlden düştüm cana yoktu güvenim
Saçım beyaz bir ihtiyar olmuşam

Ağladım gözyaşım aktı göl oldu
Ateş aldı yürek döndü kül oldu
Görmediğim iller bana yol oldu
Şaşırdım yolları naçar olmuşam

Oğlu ölmüş ana gibi sadlaram
İlim malım mülküm gitti yâdlaram
Elbet döneceğim onu beklerim
Bağda onudulmuş çift nar olmuşam

Çarkı dönmüş felek kırdı kolumu
Yadlar yabancılar derdi gülümü
Günler gelir gönlüm diler ölümü
Zâlim yada alçak duvar olmuşam

Çocuklarım yâdlar eski günleri
Sabah olur bekler o beş binleri
Rabbim sakla bana aziz canları
Yandı bağım bahçem bayar olmuşam

Yoksulun halin çekenden sorun
Gülün kıymetini ekenden sorun
Kaç arşın kefeni biçenden sorun
Koyun baştaşımı mezar olmuşam

Kazanda su kaynar boşu boşuna
Bir avuç denim yok atım aşıma
Soğan bahanedir gözüm yaşına
Hasretim yürekte lal ker olmuşam

Kazın mezarımı yazın taşımada
Hiç görmedim hayalimde düşümde
Kız canına kıymış on dört yaşında
Kalalandı derdim hazar olmuşam

Muşşooğlu diyer men milli insan
Ömrümde olmadım kimseye düşman
Gül olabilmisan gel olma diken
Çakırdikenine bahar olmuşam